

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 12-070191
Dato : 29. Marts 2012

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 425 af 1. marts 2012.
(Alm. del).

Thor Möger Pedersen /Søren W. Clausen

Spørgsmål:

Ad. samrådet den 1. marts 2012 om alm. del – samrådsspørgsmål Q-U (inddrivelse af gæld til det offentlige).

Ministeren bedes tilsende udvalget en redegørelse for restancer, der afskrives, herunder bedes bl.a. oplyst kriterierne for hvornår en restance kan/bør afskrives, praksis for hvornår en restance afskrives, omfanget af de årlige afskrivninger og udviklingen heri, hvilke typer krav, der afskrives, størrelsen af afskrevne beløb så vidt muligt fordelt på gældstyper, oplysninger om hvorvidt der er særlige befolkningsgrupper, der er særlig repræsenteret i forbindelse med afskrivninger m.v.

Svar:

I forbindelse med vedtagelse af den nye inddrivelseslov med ikrafttræden den 1. januar 2009 blev der indført nye afskrivningsregler, hvorefter SKAT i modsætning til tidligere nu endeligt kan afskrive krav, hvor inddrivelsen efter nærmere fastsatte kriterier skønnes at være udsigtsløs.

Med de nye regler var det hensigten at indføre regler, der i videre omfang end hidtil, giver mulighed for, at fordringer kan afskrives i forhold til skyldner. Det var endvidere formålet at harmonisere afskrivningsreglerne for offentlige krav og endvidere at sikre, at der fokuseres på de restancer, der reelt er mulighed for at inddrive, og at der ikke anvendes unødige ressourcer på at holde ikke inddrivelige fordringer i live.

SKAT masseafskrifer ikke restancer. Præmisserne for hvornår SKAT endeligt opgiver at inddrive et krav og afskrive dette, følger af § 16 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. En lovgivning som sætter rammen, og som SKAT forvalter med stor forsigtighed.

Et krav kan efter § 16 afskrives på to måder – enten ved at undlade at afbryde forældelsen eller ved aktivt at træffe afgørelse om, at kravet afskrives endeligt. Ifølge lovbemærkningerne kan følgende kriterier indgå i vurderingen:

- a) Er der sket betaling på fordringen eller andre fordringer, SKAT har til inddrivelse hos skyldner?
- b) Har fordringen været søgt inddrevet med sædvanlige inddrivelsesmidler?
- c) Har skyldner betalingssevne?
- d) Er der knyttet særlige inddrivelsesmidler til fordringen?

Hovedparten af de krav som SKAT inddriver forældes efter 3 år. Hvis SKAT inden for den 3-årige forældelsesperiode overfor skyldner har afgivet påkrav om betaling eller fastsat en afdragsordning, rykket for betaling, forsøgt lønindeholdelse og undersøgt om der er aktiver, der kan foretages udlæg i, uden at dette har

ført til nogen form for indbetaling på gælden, anses det for åbenbart formålsløst at fortsætte inddrivelsen og afbrydelsen af forældelse undlades.

Inddrivelsesloven giver som nævnt også mulighed for at afskrive inden forældelsen udløber, når det er konstateret, at inddrivelse er udelukket.

Ifølge lovbemærkningerne er privatretlige bidragskrav (børnebidrag og underholdsbidrag) samt udenlandske krav ikke omfattet af den generelle afskrivningsbestemmelse.

Bøder og konfiskationsbeløb afskrives som udgangspunkt ikke.

SKAT vil i øvrigt som udgangspunkt heller ikke afskrive på restancetyper, hvor der løbende forfalder ydelser til betaling. Det omfatter f.eks. restancer vedrørende underholdsbidrag, daginstitutionsrestancer og restancer vedrørende igangværende virksomheder.

Systemmæssige begrænsninger gør, at SKAT ikke kan opgøre, hvor mange restancer, der afskrives efter inddrivelseslovens § 16. Det er således ikke muligt i de eksisterende inddrivelsessystemer at udsøge hvilke restancer, der er udgået af restancemassen af hvilke årsager. Opgørelserne i de enkelte systemer vil være præget af sammenblanding af krav, der er udgået af restancemassen på grund af eksempelvis tilbagekaldelse fra en fordringshaver, gældssanering, forældelse, afskrivning osv.